

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **P. P.**, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2004, č.j. SOC 146810/2/2004, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 11/2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2006, č. j. 1 Cad 11/2005 - 86,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 12. 2004, č.j. SOC 146810/2/2004, bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 22. 9. 2004, č.j. OSZ/DP-1397/2004, jímž nebyla žalobci přiznána dávka sociální péče, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 6. 2006, č. j. 1 Cad 11/2005 - 86, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 115, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2006, č. j. 1 Cad 11/2005 - 86. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2007, č. j. 3 Ads 51/2007 - 134, byla odmítnuta kasační stížnost žalobce směřující proti usnesení, jímž mu nebyl žalobci ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel byl poté výzvou Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2007, č. j. 1 Cad 11/2005 - 139, vyzván, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne jejího doručení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti.

Výzva byla stěžovateli doručena do vlastních rukou dne 2. 8. 2007, v reakci na ni pak stěžovatel ve dvou přípisech ze dne 3. 8. 2007 slovně napadl jednak soudkyni Městského soudu v Praze JUDr. Hrehorovou a jednak soudce Nejvyššího správního soudu

JUDr. Součkovou, JUDr. Vlašína a JUDr. Kamlacha, plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti však nedoložil.

Nejvyšší správní soud nemohl o věci jednat a kasační stížnost odmítl z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem poté, co soud prvního stupně zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a Nejvyšší správní soud následně odmítl kasační stížnost směřující proti tomuto usnesení, nepředložil soudu plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

